

Zbornik sudske prakse

Predmet C-205/16 P

**SolarWorld AG
protiv
Vijeća Europske unije**

„Žalba – Subvencije – Uredba (EU) br. 1239/2013 – Članak 2. – Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine – Konačna kompenzacijska pristojba – Izuzeće uvoza koje je predmet prihvaćene preuzete obveze – Odvojivost”

Sažetak – Presuda Suda (deveto vijeće) od 9. studenoga 2017.

- Žalba – Razlozi – Puko ponavljanje razloga i argumenata iznesenih pred Općim sudom – Nedopuštenost – Oспорavanje tumačenja ili primjene prava Unije koje je proveo Opći sud – Dopuštenost*
(čl. 256. st. 1. podst. 2. UFEU-a; Statut Suda, čl. 58. st. 1.; Poslovnik Suda, čl. 168. st. 1. t. (d) i čl. 169. st. 2.)
- Tužba za poništenje – Predmet – Djelomično poništenje – Pretpostavka – Odvojivost osporavanih odredaba – Odredba Uredbe Vijeća o izuzimanju od antidampinskih pristojbi određenih uvoza koji su predmet obveze koju je prihvatila Komisija – Poništenje koje podrazumijeva izmjenu materijalnog sadržaja uredbe – Neispunjena pretpostavka*
(čl. 263. UFEU-a; Uredba Vijeća br. 1239/2013, čl. 1. i 2.)
- Žalba – Razlozi – Razlog koji se prvi put iznosi u žalbi – Nedopuštenost*
(čl. 256. st. 1. podst. 2. UFEU-a; Statut Suda, čl. 58.)
- Temeljna prava – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Granice – Poštovanje uvjeta dopuštenosti pravnog sredstva – Tužba za djelomično poništenje uredbe o uvođenju antidampinske pristojbe*
(čl. 263. st. 1. podst. 4. UFEU-a; Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 47.; Uredba Vijeća br. 1239/2013.)

- Vidjeti tekst odluke.

(t. 24.-27.)

2. Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je, u okviru ispitivanja dopuštenosti tužbe za poništenje članka 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1239/2013o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine, utvrdio da se navedeni članak ne može odvojiti od ostalih odredaba te uredbe.

Naime, budući da je djelomično poništenje akta Unije moguće samo u mjeri u kojoj su elementi čije se poništenje traži odvojivi od ostatka akta, taj zahtjev nije zadovoljen ako bi djelomično poništenje akta imalo za učinak izmjenu njegove biti.

S tim u svezi, iz odredaba sadržanih u člancima 1. i 2. Provedbene uredbe br. 1239/2013 proizlazi da potonji članak utvrđuje, putem preuzimanja obveza u vezi s minimalnom uvoznom cijenom, izuzeće od plaćanja antidampinških pristojbi uvedenih na temelju tog članka 1., u granicama određenog godišnjeg obujma uvoza. Zakonodavac Unije prilikom donošenja te uredbe uspostavio je mjere trgovinske zaštite koje čine skup ili „paket”. Ta uredba nameće tako dvije odvojene i komplementarne mjere, koje imaju za cilj postići zajednički rezultat, tj. uklanjanje štetnog učinka za industriju Unije kineskog dampainga u vezi s dotičnim proizvodima, štiteći pritom interes te industrije.

Provedbena uredba br. 1239/2013 temelji se na mogućnosti alternativne primjene tih dviju različitih mjera, što kineskim proizvođačima izvoznicima omogućuje da iskoriste pravo na preuzimanje obveza u vezi s minimalnim uvoznim cijenama koje prihvaća Komisija, u smislu članka 3. navedene uredbe, i tako izbjegnu da se antidampinška pristojba *ad valorem* predviđena člankom 1. te uredbe nametne na njihove proizvode. Međutim, poništenje tog članka 2. uklonilo bi takvu mogućnost i alternativu koju je zakonodavac Unije želio ponuditi kineskim proizvođačima izvoznicima prilikom donošenja sporne uredbe. Uzimajući u obzir razlike u ekonomskim posljedicama zbog tih dviju vrsta mjera trgovinske zaštite, takvo poništenje utjecalo bi na samu bit sporne uredbe.

Primjena preuzimanja obveze u vezi s minimalnom cijenom odnosila se na veliku većinu slučajeva od samog donošenja Provedbene uredbe br. 1238/2013. Stoga je vidljivo da je to preuzimanje obveza glavna primjena u okviru uvoza podrijetlom iz Kine na koji se odnosi navedena provedbena uredba. U tim okolnostima poništenje tih preuzetih obveza nužno bi utjecalo na bit te uredbe.

(t. 38., 42., 46., 52., 55., 57.)

3. Vidjeti tekst odluke.

(t. 64., 65.)

4. Predmet članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nije izmjena sustava sudskog nadzora predviđenog Ugovorima, a osobito ne pravila o dopuštenosti tužbi izravno podnesenih sudu Unije. Nadalje, zaštita koju pruža članak 47. Povelje ne zahtijeva da je pojedinac bezuvjetno ovlašten podnijeti tužbu za poništenje izravno pred sudom Unije protiv zakonodavnih akata Unije.

U tim okolnostima činjenica da društvo ne može podnijeti pravni lijek isključivo protiv jednog neodvojivog dijela Provedbene uredbe br. 1239/2013 o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine, ne povređuje njegova prava iz članka 47. Povelje jer je to društvo moglo pobijati spornu uredbu u cijelosti. Naime, on je mogao, uz poštovanje zahtjeva o aktivnoj procesnoj legitimaciji iz članka 263. stavka 4. UFEU-a, pobijati spornu uredbu izravno pred Općim sudom zahtijevajući suspenziju učinaka tog poništenja dok institucije Unije ne donesu mjere potrebne za provedbu poništavajuće presude ili osporavati valjanost sporne uredbe pred nacionalnim sudovima i navesti ih da Sudu upute prethodna pitanja.

(t. 67., 68., 70.)